

366708

VG

mina skolor!

Även om jag har gått i skolan i nio år minns jag min första

skoldag som om det var i går. Jag minns att jag grinade

och sa till mamma att jag inte ville hörja skolan. Neckan

innan skolans start hade jag nämligen blivit biten i kinden

av en hund. Jag ville inte visa det stora saret för klassen, men

det var inte så hemligt när jag väl kom till skolan. Jag kände

ju redan många av mina nya klasskamrater, dem som jag

inte kände frågade bara vad som hade hänt sen var det

ur världen. Redan första dagen lärde jag känna fyra stycken

som kom att bli mina bästa vänner under tiden på Sörle-

skolan. Det var Johnny T Lindgren, Mikael Åhlen, Glenn

Hellberg och Emma Lagergren. Första skråret var vi ganska

lugna, men sedan var vi aldrig stilla en sekund när vi var

Tillsammans vi var som sagt aldrig stilla, där vi var kunde

vara säkra på att det hände något rackartigt. Jag

minns att det var väldigt sällan att vi inte två hemrigningar

i veckan. Två av alla dem rackartyg som vi hittade på minns.

Jag väldigt starkt Det första hände när vi gick i trean. Brevvid

trädet fanns det ett krondike som var absolut förbjudet att

besöka. Vi diskade ju förbjudna ställen så vi gick ner dit och

fölle fånga grädynge. Efter en stund kom Ulla för att

säga att oss jag minns inte vad hon sa men något som

gjorde Glenn arg Han tog tag i hennes ben och kastade

omkrull henne så att hon tappade hatten. Lissa vars den flög

just dit ner i krondiket. Jag minns att jag och Emma tyckte att

det såg så kul ut att vi inte kunde hålla oss för skratt.

Egentligen minns jag inte så mycket mer än att jag

och Emma var trungna att sitta och prata med henne i

hemmes rum och be om ursäkt, medans Glenn bara fick

hemringning. Det andra hysset som jag minns väldigt starkt

hände när vi gick i femman. Vi hade en underbar natur-

och slöjdslärare som hette Bertil. Han hittade alltid på roliga

saker med oss eftersom vi i hans tycke var den bästa

klassen han hade haft på länge. I femman tyckte han att

vi hade blivit stora nog att få göra kolmilar. Under vinter-

halvåret hade vi klyft små trädstammar och ställd upp som

milar. Nu var det sommar och dags att sätta igång milorna.

Det var så fruktansvärt varmt den dagen. Lållafall så

tyckte vi att klassen skulle gå ner till älven och bada,

men vi fick ett blankt nej av både Bertil och föräldrarna

som befann sig i skokogen den dagen. Även om vi gick

i femman så var vi otroligt smarta enligt oss själva.

Vi lyckades övertala Bertil att vi fem skulle få gå ut och

gå i skogen, men vi gick raka vägen till badet. Jag vet

inte hur länge vi var där, men när vi kom tillbaka var

våra föräldrar där. Bertil hade blivit orolig och ringt till

dem. Bertil och föräldrarna bestämde att vi skulle få

kvartsförsamling i en timme. Senare hade föräldrarna ett

möte där det bestämdes att vi fem inte skulle få

vara med varandra igen. Det kännes ju konstigt att

helt plötsligt bli nekade att vara med varandra när man

varit hur bra kompisar som helst i fem år. Men idag

är jag glad över vad de bestämde. Om jag tittar tillbaka

på tiden på lördagen finns det väl bara en negativ

sak. Jag var mycket med Sanna och vi var båda

less på skolan så vi skolkade väldigt mycket. Det

gjorde ju inte betagen hättre direkt. Men när jag fick

mitt första betyg insåg jag att detta verkligen var på allvar.

Jag började då göra mina läxor och vara på

lektionerna

om jag blickar tillbaka på de roligaste sakerna med

mina skolar faller tanken direkt på Bertil. Han är

den bästa och mest fördärre lärare jag någonsin har

haft. Han lektioner i t.ex fågelstudning, överlevnad,

bärplöckning osv. kan ha bidragit till varför jag älskar

naturen så otroligt mycket som jag gör idag.

Men om jag tittar tillbaka på mintid här på bränna

så måste det vara klassen. Jag har haft den

otroliga turen att få gå i en sådan underbar

Klass som jag gör. vi har verkligen kul ihop. Då

tänker jag på t. ex fumkampen som vi hade i åttan.

Vi hade verkligen kul och man såg på alla att de

trivdes. sen så är det ingen som buar ut någon

om den gör fel utan önskar den lycka till i nästa

försök. Vilket är helt otroligt bra gjort av klassen.

medans jag har sett i de andra klasserna att man

buar ut någon så fort den gör något fel.

Min klass är absolut det bästa intill jag har från

Gäntans skolan.